

Білгородський кисіль

Український народний
переказ

У 997 році Володимир пішов до Новгороду по верховинних воїв на печенігів, бо були великі бої безупинно. В тому ж часі печеніги довідались, що нема князя, прийшли і стали коло Білгорода. І не дали вийти з города. Був бо великий голод у місті, а Володимир не міг допомогти, не міг піти, бо ще й військо не зібралось до нього, а печенігів була велика сила. І затягнулась облога міста, і був великий голод. І зробили віче білгородці і сказали:

- Оце помremo з голоду, а від князя нема допомоги. Хіба краще нам умерти? Піддаймося печенігам, то одних лишать при житті, а інших умертвлять; уже й так помираймо з голоду.

І так урадили. А був один старий, що не був на тому вічі, він і запитався:

- Пощо зробили люди віче?

І сказали йому, що вранці хочуть люди піддатись печенігам. А почувши це, він послав до городських старійшин і сказав їм:

- Я чув, що хочете піддатись печенігам. А вони відповіли:

- Не стерплять люди голоду.

І він сказав їм:

- Послухайте мене, не піддавайтесь три дні і зробіть те, що вам звелю.

І вони зраділи й обіцяли послухатись. І сказав їм:

- Зберіть по пригорщі вівса, або пшениці, або висівок.

А вони пішли й радо вишукали. І повелів їм зробити розчин, з якого варять кисіль, і повелів

викопати колодязь і вставити туди кадїб і налив того киселю в кадїб, і повелїв викопати другий колодязь і вставити туди другий кадїб. Повелїв їм пошукати меду. А вони пішли та взяли кадку меду, що був схований у княжїй медівні.

І повелїв розситити дуже воду та влити в кадїб і в другому колодязї так само. А вранці послав по печенїгів.

А городяни пішли та сказали печенїгам:

- Візьміть собі наших закладників, а з-поміж вас нехай іде з десять чоловік у город і дивиться, що діється в нашому городі.

А печенїги зраділи, думаючи, що хочуть піддатись, а самі вибрали найкращих мужів у себе та послали їх, щоб розглянули, що діється у них в городі. І вони прийшли в город, і сказали люди:

- Пощо губите себе? Коли можете перестояти нас? Якщо стояли б десять літ, що можете нам вдїяти? Маємо бо поживу від землі. Якщо не вірите, подивіться своїми очима.

І привели їх до колодязя, де був розчин, і зачерпнули відром, налили в горщики і варили перед ними. Коли зварили перед ними кисіль, узяли та привели їх до другого колодязя, і зачерпнули сити, і почали їсти наперед самі, а потім і печенїги. І вони здивувались і сказали:

- Не їмуть цьому віри наші князі, поки самі не покуштують.

І люди налили горщик кисельного розчину й горщик води з колодязя і дали печенїгам. А ті прийшли і оповіли про все, як було. І зварили кисіль, і їли печенїзькі князі, і дивувались, і

забравши своїх закладників, а городян випустивши,
відійшли від міста і пішли в свою землю.